

Esquenaverd

Es descriu com «un tomàquet acostellat, que pot anar de ple a semi buit» i que «es caracteritza per un color vermell sense taques i espatlles de color verd, fins i tot quan és madur».

Com comentàvem en la revista de novembre, el filòleg callussenc Jordi Badia Pujol ha publicat recentment el llibre *No val a badar*, on recull més de cent mots catalans intraduïbles, un tresor de la llengua catalana, que ens reforça l'autoestima per la nostra llengua. Entre el centenar de paraules que hi surten, hi trobareu mots compostos com *cagadubtes*, *caragirat*, *esquenadret*, *panxacontent*, *somiatruïtes*... paraules que mostren una creativitat potent del català, que ara malauradament s'ha gairebé estroncat.

Però una aportació *manresana* en aquest camp seria el cas de la varietat de tomàquet típica del Bages i especialment de la nostra ciutat, coneguda amb el nom d'*esquenaverd*, un mot que no recull ni el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC2) ni el Diccionari Català Valencià Balear (DCVB), però que en el web de la Festa del Tomàquet del Bages, que es fa cada any a Manresa, es descriu com "un *tomàquet* acostellat, que pot anar de ple a semi buit" i que "es caracteritza per un color vermell sense taques i espatlles de color verd, fins i tot quan és madur". El nom és un bon exemple de creativitat popular i vindria del fet que quan madura hi queden esquenes verdes,

com es pot observar a la fotografia.